

Отже, сучасні виробничі процеси вже неможливі без автоматизованих системи управління персоналом. Важливу роль у цьому процесі відіграють кадрові служби або HR, які відповідають за підбір персоналу, його організацію, адміністрування, розвиток. Повсякденне використання цифрових технологій є новим етапом розвитку управління персоналом та формує новий рівень роботи служби персоналу.

Список використаних джерел:

1. Карчева Г.Т., Карчева І.Я. Удосконалення освіти в умовах цифрової економіки. Проблеми забезпечення ефективного функціонування та стабільного розвитку банківської системи та економіки. Матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції. Київ. 19 травня 2017. С. 320-322.
2. The future of HR 2019: In the Know or in the No. KPMG International Cooperative, 2018. 24 p.
3. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки від 17 січня 2018 р. № 67-р [Електронний ресурс] URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>
4. Bersin, J. Insights on Work, Talent, Learning, Leadership, and HR Technology // joshbersin.com. 2021. URL: <https://joshbersin.com/page/7/>
5. Колот А.М. Соціально-трудова реальність – XXI: філософія становлення, можливостей та викликів. *Економіка України*. 2021. № 2. С. 03–31.
6. Kovacovich D. How COVID19 Jump Started Digital Transformation // SHRM'S Executive Network Blog. 2020. URL: <https://blog.shrm.org/blog/how-covid19-jump-started-digital-transformation>

Олена НИТКА

здобувачка освітньо-наукової програми
«Менеджмент», ЗУНУ

Науковий консультант: д.е.н., професор, професор кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ

Тетяна ЖЕЛЮК

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: НОВІ ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ

Стратегічне управління закладом охорони здоров'я передбачає розробку та реалізацію довгострокового плану досягнення організаційних цілей і завдань з залученням необхідних кадрових, фінансових, організаційних ресурсів. Стратегічне управління реалізується через систему стратегічного планування. Стратегічне планування дозволяє організації визначити довгострокові цілі та завдання та визначити найкращий курс дій для їх досягнення. Стратегічне планування передбачає аналіз сильних і слабких сторін організації, оцінку зовнішніх можливостей і загроз, а також формулювання плану досягнення конкретних цілей і завдань [1].

«У сучасному світі стратегічне планування у сфері охорони здоров'я розуміється як упорядкований процес, що охоплює: визначення проблем здоров'я населення: аналіз демографічних характеристик населення, статистики захворюваності, поширеності хвороб, смертності тощо; ідентифікацію непокритих медичних потреб населення, оцінку ресурсів для задоволення цих потреб: включаючи кадрові, фінансові, матеріально-технічні ресурси, навички та знання персоналу системи охорони здоров'я; встановлення реалістичних і досяжних пріоритетних цілей реалізації відповідних планів і розробку адміністративних заходів щодо їх досягнення» [2].

Щоб забезпечити ефективність стратегічного плану, важливо залучити до процесу планування основних зацікавлених сторін. Це стосується вищого керівництва, керівників відділів та інших співробітників, які особисто зацікавлені в успіху організації. Після того, як стратегічний план розроблено, важливо регулярно відстежувати прогрес і за необхідності вносити корективи. Це включає в себе налаштування системи для відстеження ключових показників ефективності, аналіз даних для виявлення тенденцій і областей для вдосконалення, а також внесення змін до плану, якщо це необхідно, щоб підтримувати роботу організації.

Стратегічний план, як цілісний документ містить верифікацію цінностей та місії організації, SWOT-аналіз, короткострокові та довгострокові цілі, план дій для їх досягнення, розподіл ресурсів, рубрикатори для вимірювання ефективності, управління ризиками (юридичними, фінансовими, операційними, репутаційними), механізм вдосконалення організаційних процесів через управління змінами.

Моделі стратегічного планування закладів охорони здоров'я відрізняються між собою і залежать від типу управління сферою охорони здоров'я, яка домінує в країні, культурних цінностей. Світ-системний аналіз систем стратегічного планування в закладах охорони здоров'я дозволяє виокремити наступні моделі:

- модель збалансованих показників, яка планує діяльність медичних закладів для узгодження стратегії організації з її ресурсами, можливостями та зовнішнім середовищем з чотирьох підсистем: фінансової, внутріорганізаційної, управління знаннями, потреб споживачів медичних послуг;

- громадська модель, яка передбачає розробку стратегічної карти розвитку закладу охорони здоров'я та погодження її з стейкхолдерами;

- модель стратегічного аналізу внутрішніх сильних і слабких сторін організації, а також зовнішніх можливостей і загроз (SWOT-аналіз). Дана модель використовується для розробки стратегій тих медичних закладів,

які використовують сильні сторони організації, пом'якшують її слабкі сторони, використовують можливості та керують загрозами;

– модель сценарного планування (модель Hoshin Kanri), яка є методом стратегічного планування, який досліджує можливі майбутні сценарії та розробляє дорожні карти для їх вирішення.

Загалом, моделі стратегічного планування в закладах охорони здоров'я в країнах ЄС різноманітні та відображають унікальні політичні, економічні та культурні контексти кожної країни. Проте всі вони зосереджені на доказовій медицині, орієнтації на пацієнта, економічній ефективності.

Дотримуючись структурованого процесу стратегічного планування та залучаючи до процесу ключових зацікавлених сторін, організації можуть збільшити свої шанси на успіх і досягти бажаних результатів. Однак в умовах значних безпекових ризиків, викликаних війною, змінюються пріоритети стратегічного планування і можливості їх досягнення.

Війна створює значні ризики для системи охорони здоров'я, серед них пошкодження інфраструктури, обмеження можливостей надання якісних медичних послуг через наближення до зони бойових дій, переміщення медичного персоналу, дефіцит лікарів, медсестер та інших медичних працівників, порушення логістичних ланцюгів постачання медичних засобів, підвищений ризик спалахів захворювань та підвищення рівня смертності, травми та проблеми з психічним здоров'ям: війна призвела до значної кількості поранень і травм серед населення.

Тому стратегічне планування закладів охорони здоров'я потребує постійної оцінки та адаптації до мінливих обставин. Моделі стратегічного планування мають забезпечити високоякісну, орієнтовану на пацієнта допомогу, одночасно максимізуючи ефективність і результативність надання медичної допомоги, подолання існуючих ризиків, залучення значних інвестицій у відновлення інфраструктури, забезпечення наявності основних медичних засобів та обладнання та підтримку медичних працівників у районах, які постраждали від війни. Більше того, стратегічне планування повинно стати невід'ємним елементом системи стратегічного управління сфери охорони здоров'я територіальної громади. Загалом успіх стратегічного планування закладів охорони здоров'я залежатиме від управлінських команд медичних закладів та керівництва громад.

Список використаних джерел:

1. Височанський Василь, Мешко Євген Особливості стратегічного планування в сфері охорони здоров'я в громадах. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/13828>
2. Стратегічне планування на рівні госпітального округу. URL: <https://decentralization.gov.ua/uploads/attachment/document/606/Manual1.pdf>